

چکیده:

امروزه به دلیل عدم وجود قطعیت و ثبات در محیط کسب و کار از یک سو و ظهور مستمر نوآوری‌های یکباره حاصل از فعالیت شرکت‌های دانش بنیان از سوی دیگر، مفهوم رقابت در میان شرکت‌های فعال در صنعت متفاوت شده است. بر مبنای این تغییر پارادایم، شرکت‌ها باید به منظور باقی ماندن و موفقیت در بازار، بر ایجاد نقاط قوت و قابلیت‌های رقابتی خود تمرکز نمایند. هدف اصلی تحقیق حاضر، بررسی تاثیرپذیری قابلیت‌های رقابتی از یادگیری استراتژیک و چابکی استراتژیک در شرکت‌های دانش بنیان می‌باشد. پژوهش حاضر از نظر هدف کاربردی و از نظر روش پژوهش (اجرایی)، توصیفی و از نوع همبستگی می‌باشد. ابزار جمع‌آوری داده‌ها در این تحقیق پرسشنامه می‌باشد. برای متغیرهای چابکی استراتژیک و قابلیت‌های رقابتی از پرسشنامه ابوردی (۲۰۱۳) و برای متغیر یادگیری استراتژیک از پرسشنامه ادريس و الربائی^۱ (۲۰۱۳) استفاده شده است. جامعه آماری این تحقیق شامل کلیه شرکت‌های فعال در پارک علم و فناوری شهر رشت بوده و حجم نمونه ۱۰۸ نفر مدیران و معاونان شرکت‌های فعال در پارک علم و فناوری شهر رشت می‌باشند که به روش نمونه‌گیری تصادفی ساده انتخاب شده‌اند. نتایج بدست آمده از آزمون فرضیات تحقیق نشان داده است که یادگیری استراتژیک و چابکی استراتژیک شرکت‌های دانش بنیان بر قابلیت‌های رقابتی آنان تاثیر مثبت و معناداری دارند.

واژگان کلیدی: یادگیری استراتژیک، چابکی استراتژیک، قابلیت‌های رقابتی، شرکت‌های دانش بنیان.

¹ Idris, Al-Rubaie, 2013